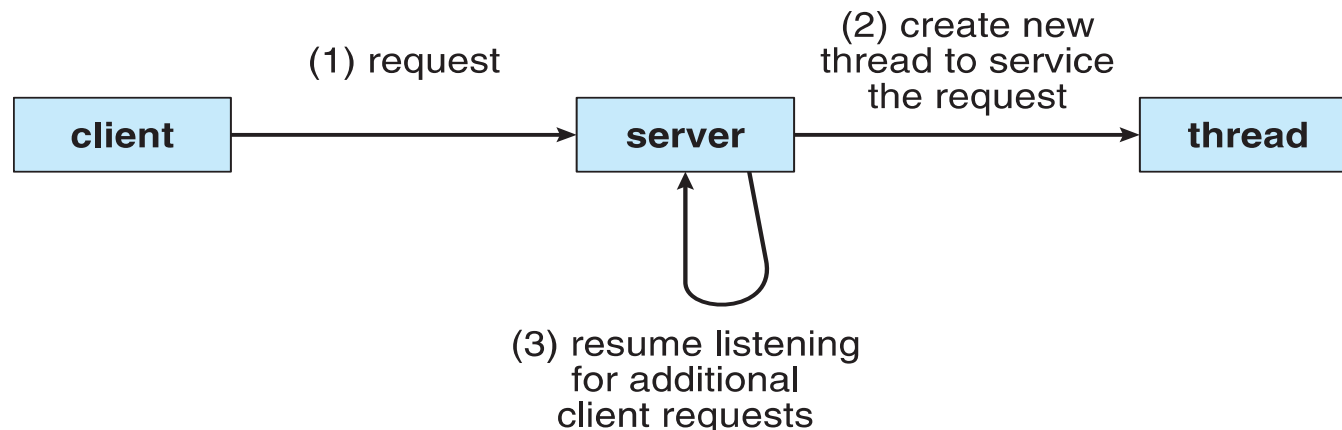

فصل ۴: ریشه (Thread)

انگیزه

- برنامه های کاربردی مدرن چند ریشه ای هستند و ریشه ها در یک کاربرد / پردازش اجرا می شوند.
- بسیاری از وظایف در برنامه های کاربردی را می توان با ریشه ها پیاده سازی نمود. برای نمونه
 - به روز رسانی صفحه نمایش
 - بازیابی داده
 - بررسی ایراد های نگارشی در ویرایشگرها
- ایجاد پردازش ها وقت گیر و پر هزینه است اما ایجاد ریشه ها به زمان و هزینه کمتری نیاز دارد
- ریشه ها سبب ساده شدن کد و افزایش کارایی می شوند.
- هسته های سیستم عامل ها معمولاً چند ریشه ای هستند.
- برای نمونه : یک سرویس دهنده چند ریشه ای

سودمندی بکارگیری ریشه ها

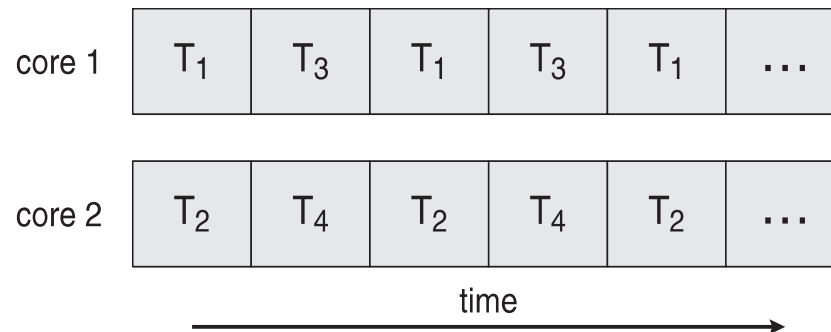
- **بهبود پاسخگویی:** به کارگیری ریشه سبب افزایش پاسخ گویی کاربرد می شود. اگر بخشی از یک کاربرد یا پردازش مسدود شود بخش های دیگر امکان پاسخ گویی دارند.
- **اشتراک منابع:** اشتراک منابع در ریشه ها بسیار ساده تر از اشتراک حافظه و ارتباط با پیام در پردازش ها است.
- **صرفه اقتصادی:** هزینه ایجاد ریشه، تعویض زمینه برای ریشه و سویچ کردن پردازنده بین ریشه های مختلف بسیار کمتر از فعالیت مشابه برای پردازش است.
- **مقیاس پذیری:** اگر کامپیوتر دارای پردازنده های مختلف باشد پردازش های چند ریشه ای می توانند از مزایای آن برای بهبود سرعت پردازش و مقیاس پذیری استفاده نمایند.

همروندی در مقابل توازی

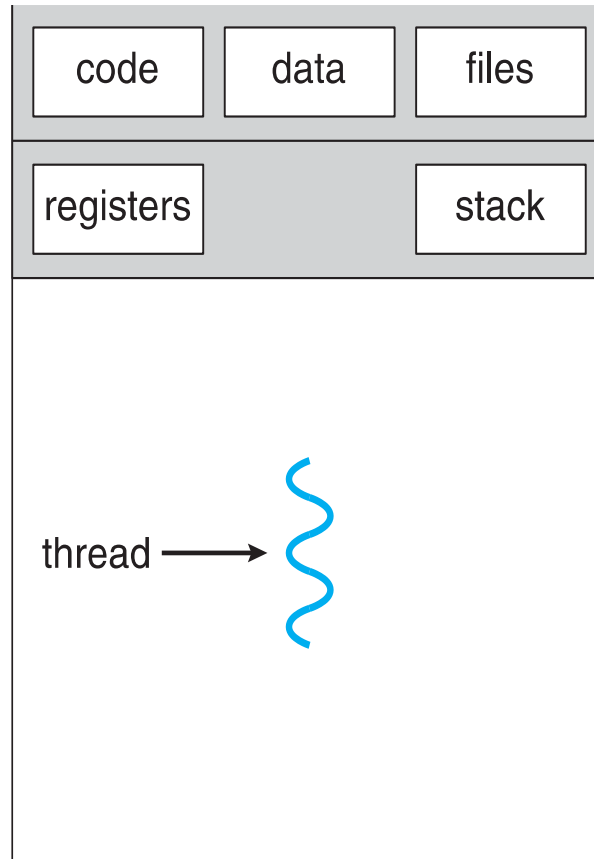
■ اجرای همروند روی یک پردازنده

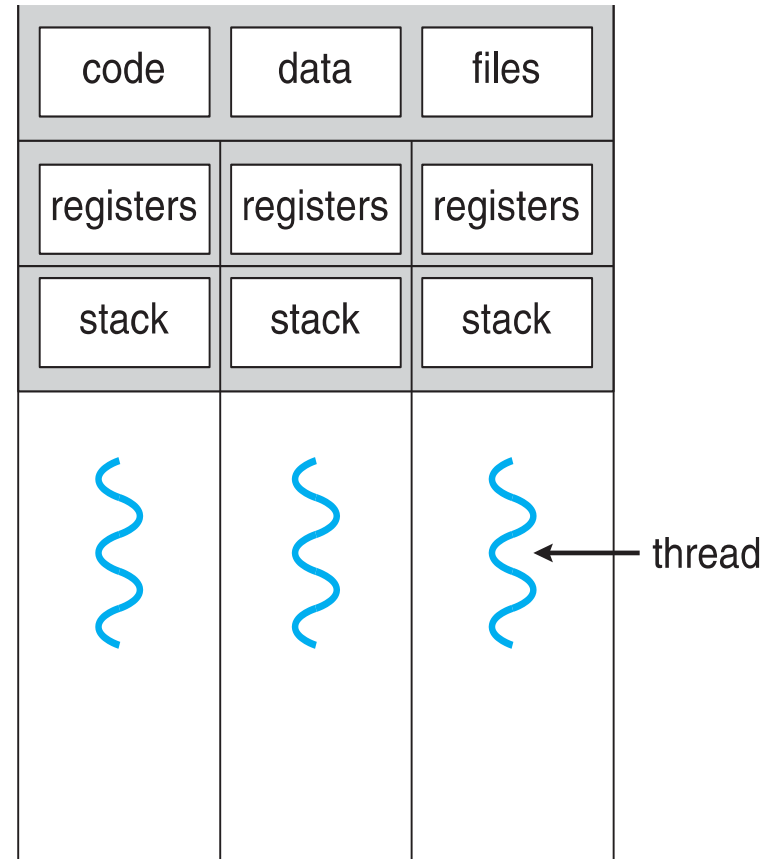
■ اجرای موازی روی دو پردازنده

پردازه های تک و چند ریشه ای

single-threaded process

multithreaded process

نحوه زمان بندی ریسه ها: ریسه های سطح کاربر و هسته

■ ریسه های سطح کاربر: ریسه هایی که در مد کاربر اجرا می شوند و مدیریت آنها به وسیله کتابخانه سطح کاربر انجام می شود. سه کتابخانه مهم و معروف در این زمینه وجود دارد.

● POSIX Pthreads

● Windows threads

● Java threads

■ ریسه های سطح هسته: ریسه هایی که مدیریت آنها به وسیله هسته انجام می شود. تقریباً همه سیستم عامل های عمومی مانند سیستم عامل های زیر این نوع ریسه را پشتیبانی می نمایند.

● Windows

● Solaris

● Linux

● Tru64 UNIX

● Mac OS X

■ مدل های چند ریسه ای

● چند به یک

● یک به یک

● چند به چند

مدل چند به یک

■ در این مدل چند ریسه سطح کاربر به یک ریسه سطح هسته نگاشت داده می شود.

■ کاستی های این روش:

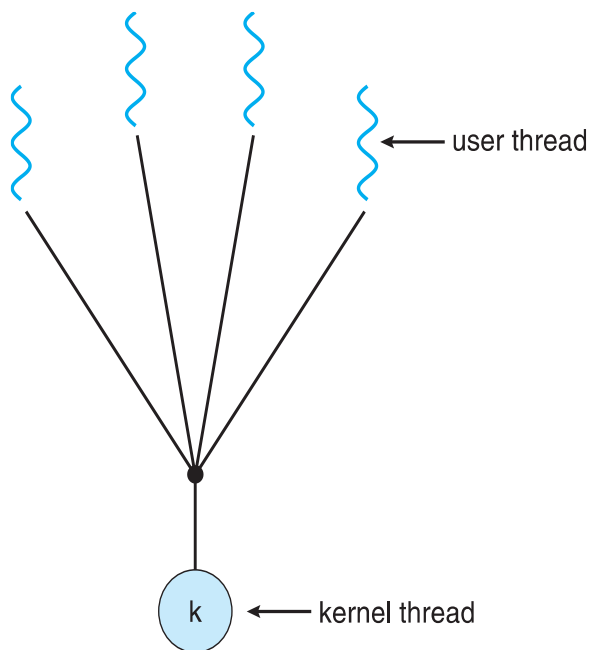
- اگر یکی از ریسه ها مسدود شود همه ریسه ها مسدود می شوند.

- نمی توان از امکانات چند پردازنده ای سیستم استفاده نمود زیرا در هر لحظه تنها یک ریسه در حال اجرا خواهد بود.

■ در حال حاضر سیستم های کمی مانند نمونه های زیر از این روش استفاده می کنند.

- Solaris Green Threads

- GNU Portable Threads

مدل یک به یک

■ در این مدل یک ریسه سطح کاربر به یک ریسه سطح هسته نگاشت داده می شود.

■ ایجاد هر ریسه سطح کاربر سبب ایجاد یک ریسه در سطح هسته می گردد.

■ در این حالت همروندی بهتر از مدل چند به یک می باشد.

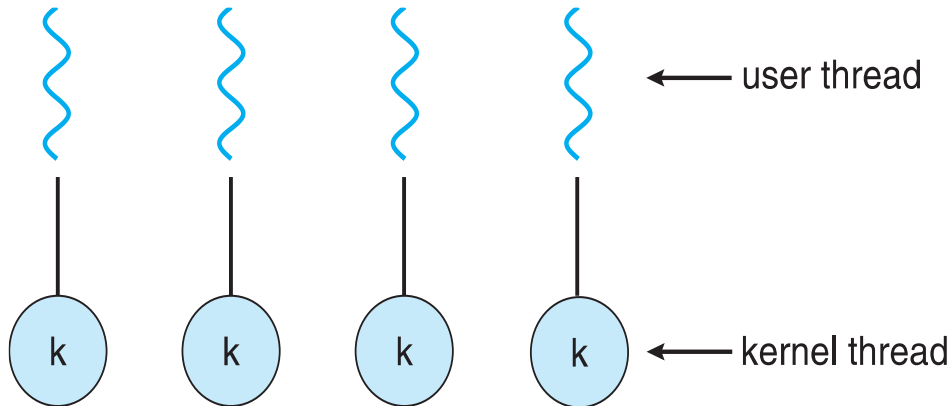
■ به دلیل محدود سازی سربار، معمولاً تعداد ریسه ها را برای هر پردازش محدود می کنند.

■ نمونه سیستم عامل هایی که از این مدل استفاده می کنند.

Windows ●

Linux ●

Solaris 9 and later ●

مدل چند به چند

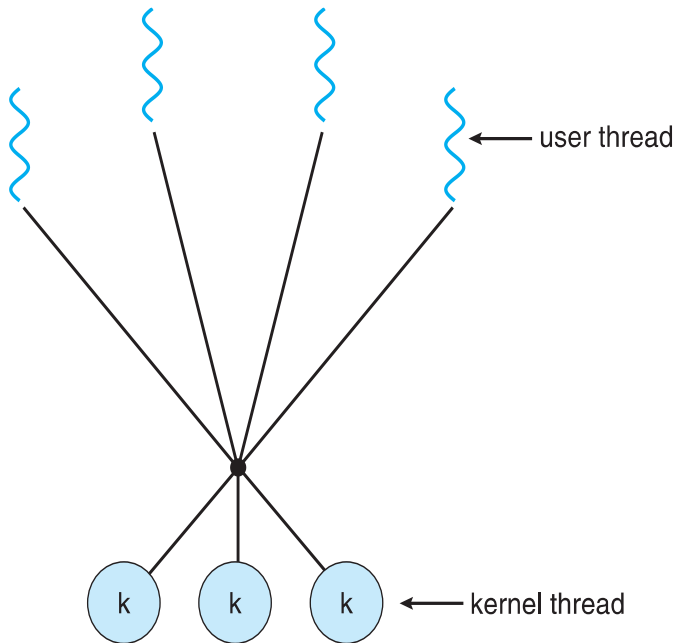
■ در این مدل چند ریسه سطح کاربر به چند ریسه سطح هسته نگاشت داده می شود.

■ این روش به سیستم عامل اجازه می دهد که تعداد مناسبی ریسه هسته ایجاد نماید.

■ نمونه سیستم عامل ها

● Solaris prior to version 9

● Windows with the *ThreadFiber* package

مدل دو سطحی

این مدل مشابه مدل چند به چند است اما اجازه می دهد یک ریشه سطح کاربر به یک ریشه سطح هسته نگاشت داده شود.

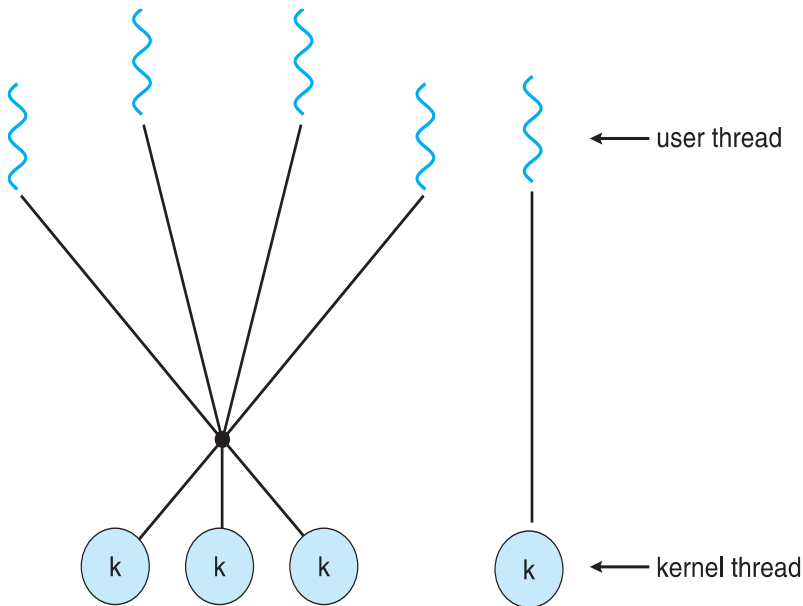
نمونه سیستم عامل ها

IRIX ●

HP-UX ●

Tru64 UNIX ●

Solaris 8 and earlier ●

کتابخانه ریشه

- کتابخانه ریشه یک **API** سطح برنامه نویسی برای ایجاد و مدیریت ریشه به برنامه نویس می دهد.
- دو روش برای پیاده سازی این کتابخانه وجود دارد
 - کتابخانه در فضای حافظه کاربر
 - کتابخانه ای که توسط سیستم عامل پشتیبانی می شود.
- یکی از این کتابخانه ها **Pthreads** است
 - به هر دو صورت کتابخانه سطح کاربر و سطح هسته وجود دارد.
 - **API** استاندارد **POSIX** برای ایجاد و همگام سازی ریشه ها را پشتیبانی می نماید.
 - در سیستم عامل های **Solaris, Linux, Mac OS** استفاده شده است.

مثال از Pthreads

```
#include <pthread.h>
#include <stdio.h>

int sum; /* this data is shared by the thread(s) */
void *runner(void *param); /* threads call this function */

int main(int argc, char *argv[])
{
    pthread_t tid; /* the thread identifier */
    pthread_attr_t attr; /* set of thread attributes */

    if (argc != 2) {
        fprintf(stderr, "usage: a.out <integer value>\n");
        return -1;
    }
    if (atoi(argv[1]) < 0) {
        fprintf(stderr, "%d must be >= 0\n", atoi(argv[1]));
        return -1;
    }
}
```

مثال از Pthreads

```
/* get the default attributes */
pthread_attr_init(&attr);
/* create the thread */
pthread_create(&tid,&attr,runner,argv[1]);
/* wait for the thread to exit */
pthread_join(tid,NULL);

printf("sum = %d\n",sum);
}

/* The thread will begin control in this function */
void *runner(void *param)
{
    int i, upper = atoi(param);
    sum = 0;

    for (i = 1; i <= upper; i++)
        sum += i;

    pthread_exit(0);
}
```

مثال از Pthreads

```
#define NUM_THREADS 10

/* an array of threads to be joined upon */
pthread_t workers[NUM_THREADS];

for (int i = 0; i < NUM_THREADS; i++)
    pthread_join(workers[i], NULL);
```

مثال از Windows

```
#include <windows.h>
#include <stdio.h>
DWORD Sum; /* data is shared by the thread(s) */

/* the thread runs in this separate function */
DWORD WINAPI Summation(LPVOID Param)
{
    DWORD Upper = *(DWORD*)Param;
    for (DWORD i = 0; i <= Upper; i++)
        Sum += i;
    return 0;
}

int main(int argc, char *argv[])
{
    DWORD ThreadId;
    HANDLE ThreadHandle;
    int Param;

    if (argc != 2) {
        fprintf(stderr, "An integer parameter is required\n");
        return -1;
    }
    Param = atoi(argv[1]);
    if (Param < 0) {
        fprintf(stderr, "An integer >= 0 is required\n");
        return -1;
    }
}
```

ریسه در جاوا

- ریه های جاوا به وسیله JVM مدیریت می شوند.
- معمولاً بوسیله مدل ریه پشتیبانی شده توسط سیستم عامل ها پیاده سازی می شود.
- یک ریه در جاوا بوسیله یکی از دو روش زیر ایجاد می شود
 - مشتق نمودن کلاس Thread
 - پیاده سازی واسطه Runnable

```
public interface Runnable
{
    public abstract void run();
}
```


یک نمونه از ریسه جاوا

```
class Sum
{
    private int sum;

    public int getSum() {
        return sum;
    }

    public void setSum(int sum) {
        this.sum = sum;
    }
}

class Summation implements Runnable
{
    private int upper;
    private Sum sumValue;

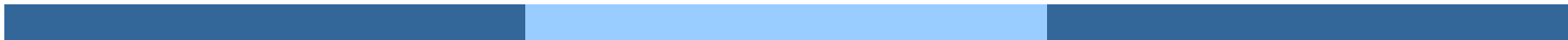
    public Summation(int upper, Sum sumValue) {
        this.upper = upper;
        this.sumValue = sumValue;
    }

    public void run() {
        int sum = 0;
        for (int i = 0; i <= upper; i++)
            sum += i;
        sumValue.setSum(sum);
    }
}
```

یک نمونه از ریسه جاوا

```
public class Driver
{
    public static void main(String[] args) {
        if (args.length > 0) {
            if (Integer.parseInt(args[0]) < 0)
                System.err.println(args[0] + " must be >= 0.");
            else {
                Sum sumObject = new Sum();
                int upper = Integer.parseInt(args[0]);
                Thread thrd = new Thread(new Summation(upper, sumObject));
                thrd.start();
                try {
                    thrd.join();
                    System.out.println
                        ("The sum of "+upper+" is "+sumObject.getSum());
                } catch (InterruptedException ie) { }
            }
        }
        else
            System.err.println("Usage: Summation <integer value>"); }
}
```

پایان جلسه ۶

مسایل ریشه ها

- معنای فراخوان های سیستمی `fork()` و `exec()`
- پردازش سیگنال (Signal handling)
 - همزمان و نا همزمان
- پایان دادن به کار ریشه پیش از پایان آن (Thread cancellation)
 - نا همزمان یا با تاخیر
- حافظه محلی ریشه
- فعال سازی های برنامه ریز (ارتباط بین هسته و کتابخانه ریشه)
- پردازش رخداد ها (Event handling)

معنای فراخوان های سیستمی

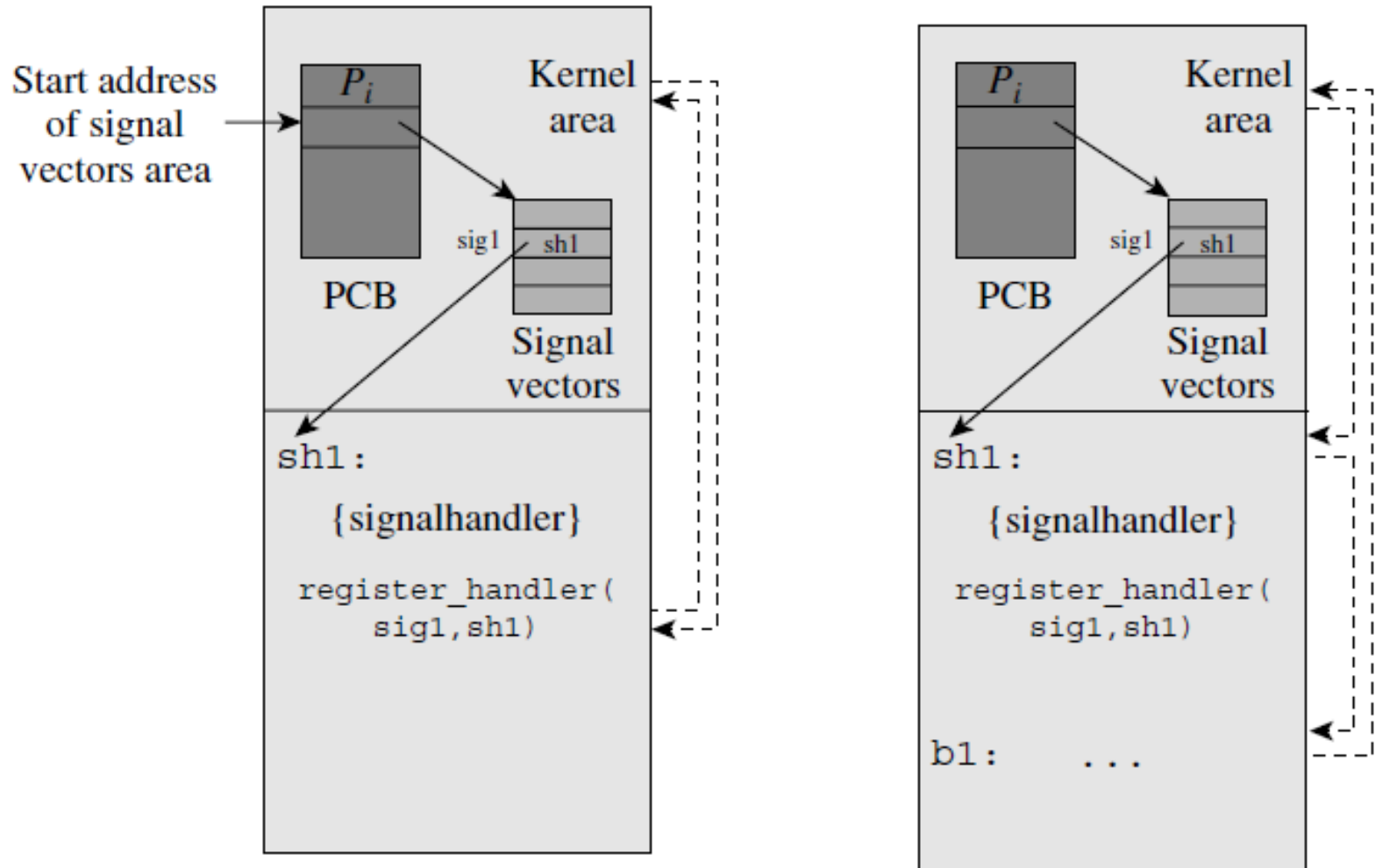
■ تفاوت fork و exec

■ هنگام فراخوانی فراخوان سیستمی `fork()`، یک نسخه از پردازش ساخته می شود. اگر یک پردازش دارای چند ریشه باشد آیا باید همه ریشه ها در پردازش فرزند ساخته شوند یا تنها یکی از آنها؟

پردازش سیگنال

- از سیگنال ها در سیستم عامل های مبتنی بر یونیکس برای اطلاع رسانی از پیش آمدن یک رخداد استفاده می شود.
- از یک پردازنده سیگنال برای پردازش سیگنال استفاده می شود.
- مراحل پردازش سیگنال
 - تولید سیگنال براساس یک رخداد مانند تقسیم بر صفر
 - تحویل سیگنال به پردازنده و ریشه هدف
 - پردازش سیگنال توسط پردازنده سیگنال
 - پردازنده پیش فرض
 - پردازنده تعریف شده توسط کاربر
- هر سیگنال یک پردازنده پیش فرض در هسته دارد
- اگر یک پردازنده بیش از یک ریشه داشته باشد
 - تحویل سیگنال به ریشه هدف
 - تحویل سیگنال به پردازنده هدف
 - تحویل سیگنال به همه ریشه ها
- تعبیه نمودن یک ریشه برای پردازنده سیگنال و تحویل رخداد به آن ریشه

پردازش سیگنال

پایان دادن به کار ریشه پیش از پایان آن

■ دو حالت می توان به کار یک ریشه پایان داد

■ ناهمزمان: پس از دریافت این رخداد، ریشه به کار خود پایان می دهد.

■ با تاخیر: ریشه در فواصل منظمی یک `flag` را بررسی نموده و مشخص می کند که آیا این ریشه باید به کار خود پایان دهد یا نه. در `pthread` به این نقاط `Cancellation point` می گویند.

■ مشکل پایان دادن به کار ریشه هنگامی حاد می شود که یک ریشه در حال به روز رسانی یک منبع مانند فایل باشد. این مشکل در حالت ناهمزمان ممکن است مشکل ایجاد نماید. در این حالت ممکن است منبع آزاد نشود.

■ نمونه کد

```
pthread_t tid;

/* create the thread */
pthread_create(&tid, 0, worker, NULL);

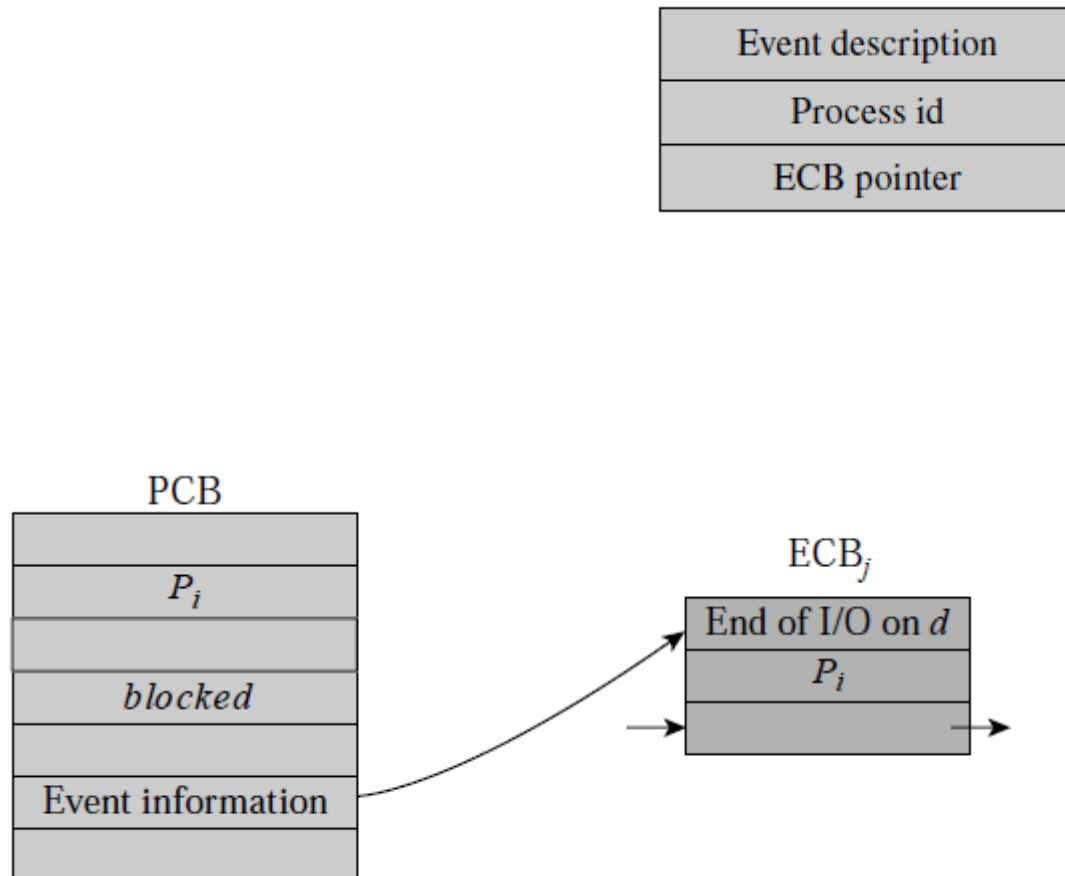
. . .

/* cancel the thread */
pthread_cancel(tid);
```

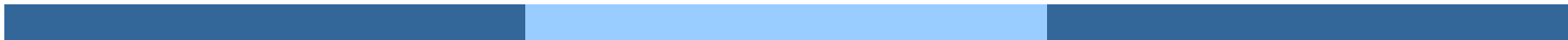

حافظه محلی برای یک ریشه

- هر ریشه می تواند حافظه محلی مربوط به خود را داشته باشد
- حافظه محلی با متغیر های محلی تفاوت دارد و مانند داده های ایستا است.
- حافظه محلی برای هر ریشه یکتا است.
- نمونه ThreadLocal در جاوا

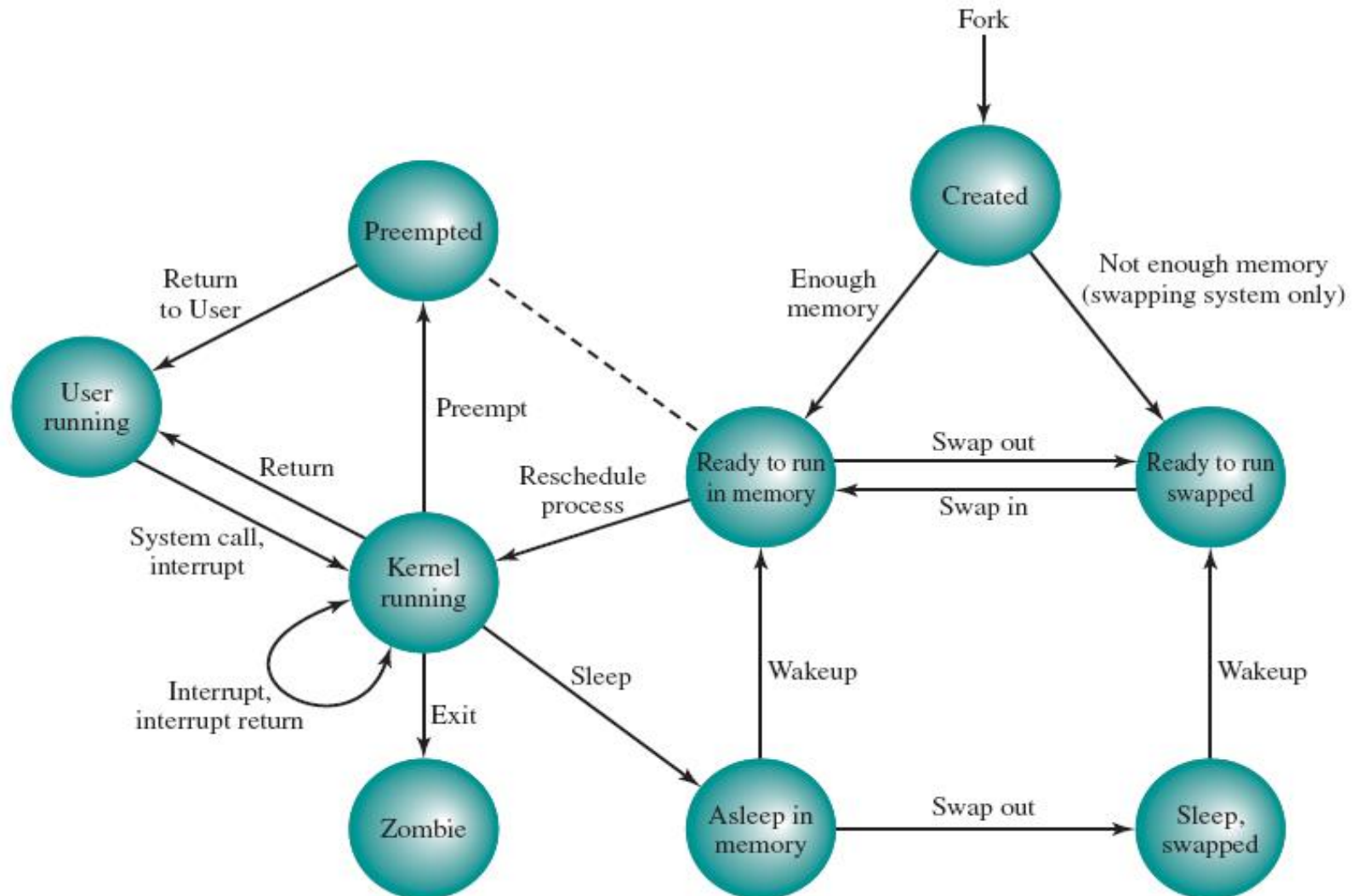
پردازش رخداد ها

پایان جلسه ۷

نمودار تغییر حالت پردازشها در یونیکس

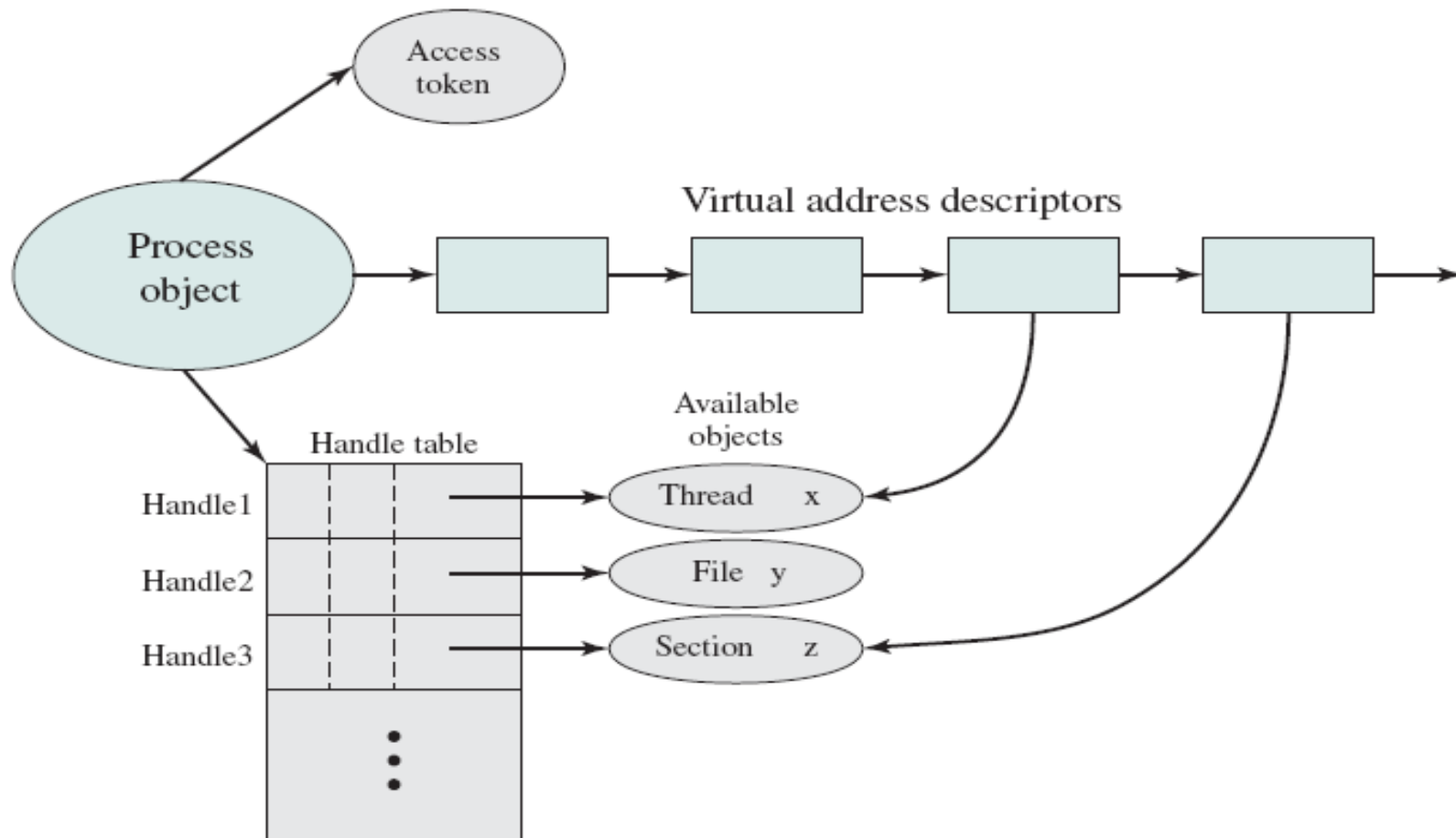
ساختمان داده PCB در یونیکس در سطح هسته

Process status	Current state of process.
Pointers	To U area and process memory area (text, data, stack).
Process size	Enables the operating system to know how much space to allocate the process.
User identifiers	The real user ID identifies the user who is responsible for the running process. The effective user ID may be used by a process to gain temporary privileges associated with a particular program; while that program is being executed as part of the process, the process operates with the effective user ID.
Process identifiers	ID of this process; ID of parent process. These are set up when the process enters the Created state during the fork system call.
Event descriptor	Valid when a process is in a sleeping state; when the event occurs, the process is transferred to a ready-to-run state.
Priority	Used for process scheduling.
Signal	Enumerates signals sent to a process but not yet handled.
Timers	Include process execution time, kernel resource utilization, and user-set timer used to send alarm signal to a process.
P_link	Pointer to the next link in the ready queue (valid if process is ready to execute).
Memory status	Indicates whether process image is in main memory or swapped out. If it is in memory, this field also indicates whether it may be swapped out or is temporarily locked into main memory.

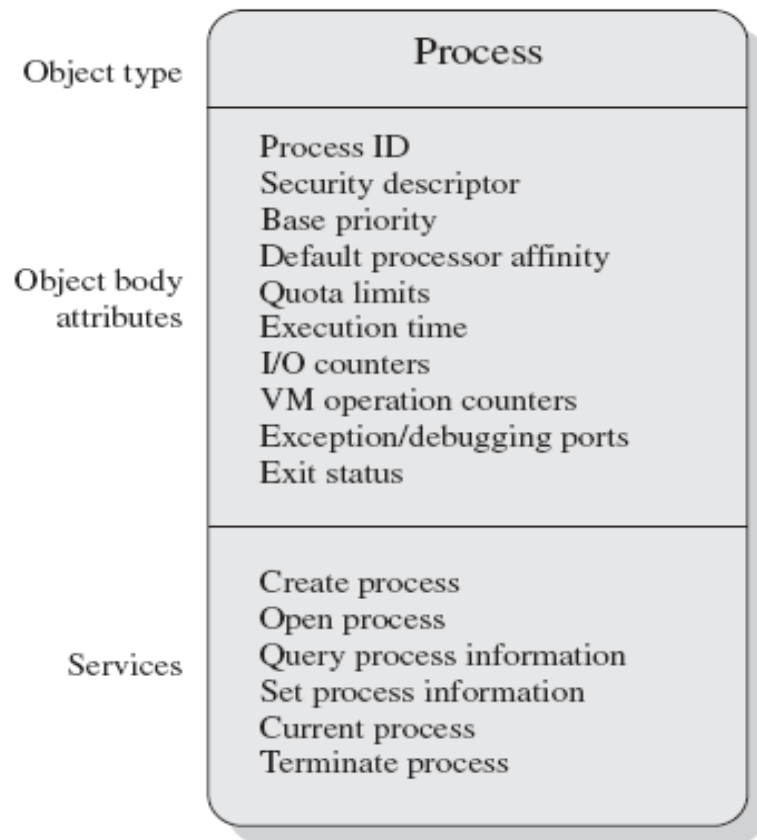
ساختمان داده PCB در یونیکس در سطح کاربر

Process table pointer	Indicates entry that corresponds to the U area.
User identifiers	Real and effective user IDs. Used to determine user privileges.
Timers	Record time that the process (and its descendants) spent executing in user mode and in kernel mode.
Signal-handler array	For each type of signal defined in the system, indicates how the process will react to receipt of that signal (exit, ignore, execute specified user function).
Control terminal	Indicates login terminal for this process, if one exists.
Error field	Records errors encountered during a system call.
Return value	Contains the result of system calls.
I/O parameters	Describe the amount of data to transfer, the address of the source (or target) data array in user space, and file offsets for I/O.
File parameters	Current directory and current root describe the file system environment of the process.
User file descriptor table	Records the files the process has opened.
Limit fields	Restrict the size of the process and the size of a file it can write.
Permission modes fields	Mask mode settings on files the process creates.

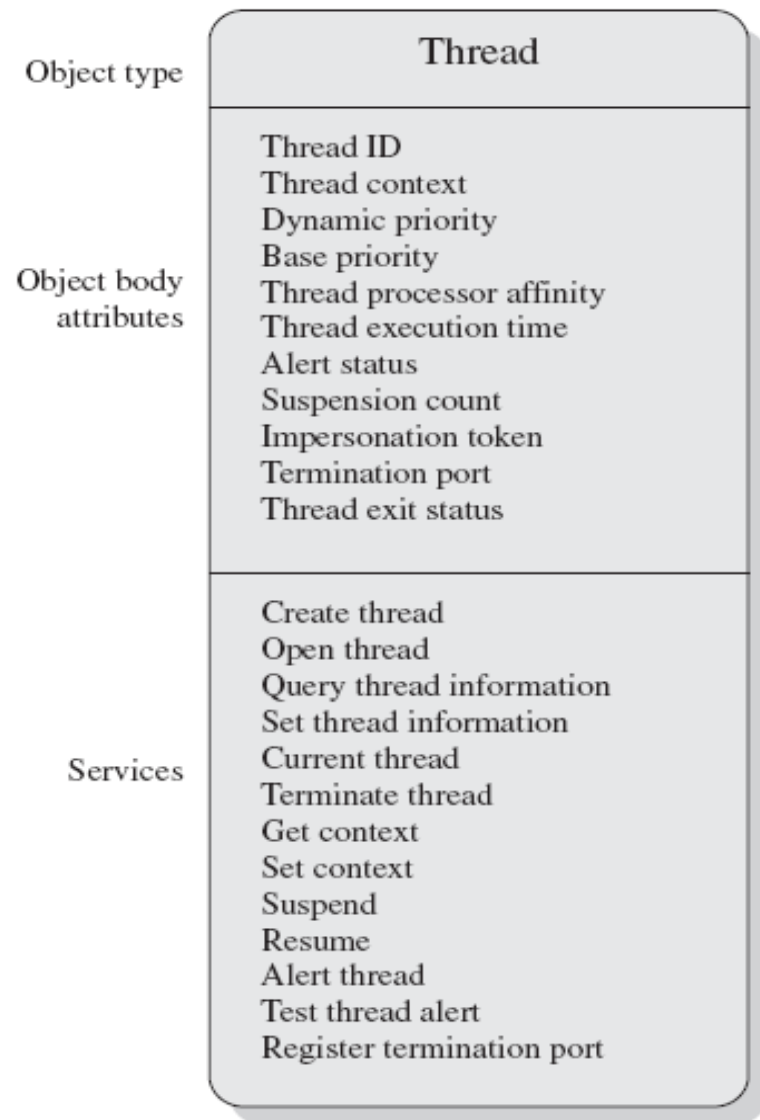
پردازش و منابع آن در Windows

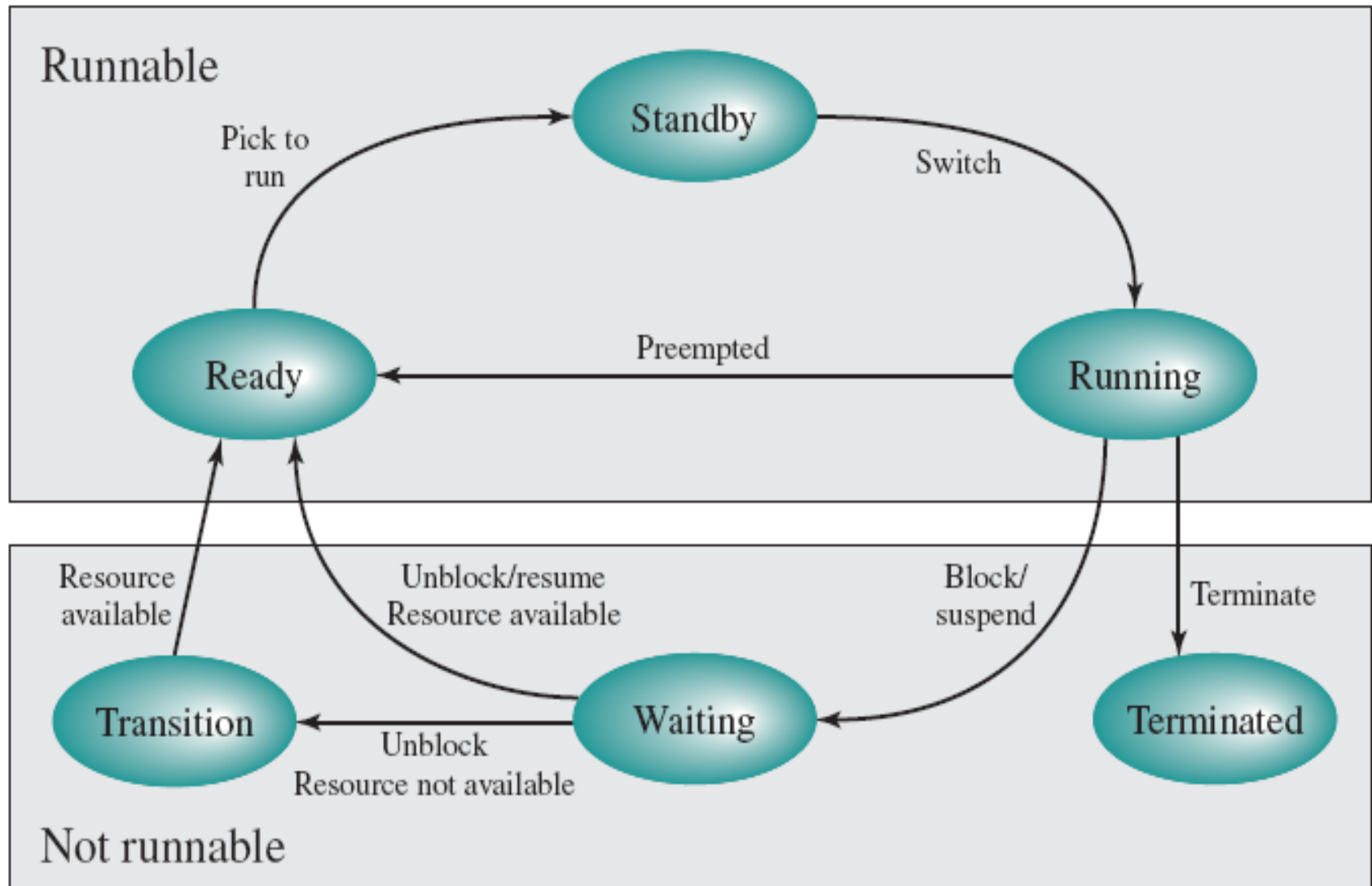
پردازش و ریشه در Windows

(a) Process object

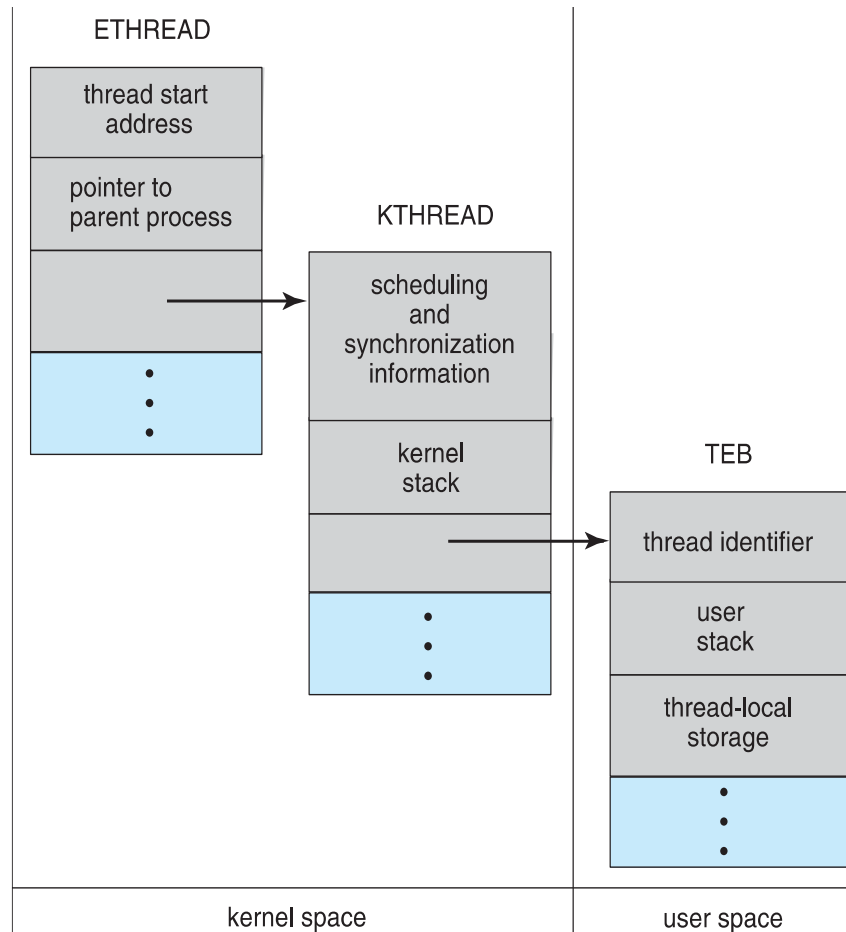
نمودار تغییر حالت ریشه ها در Windows

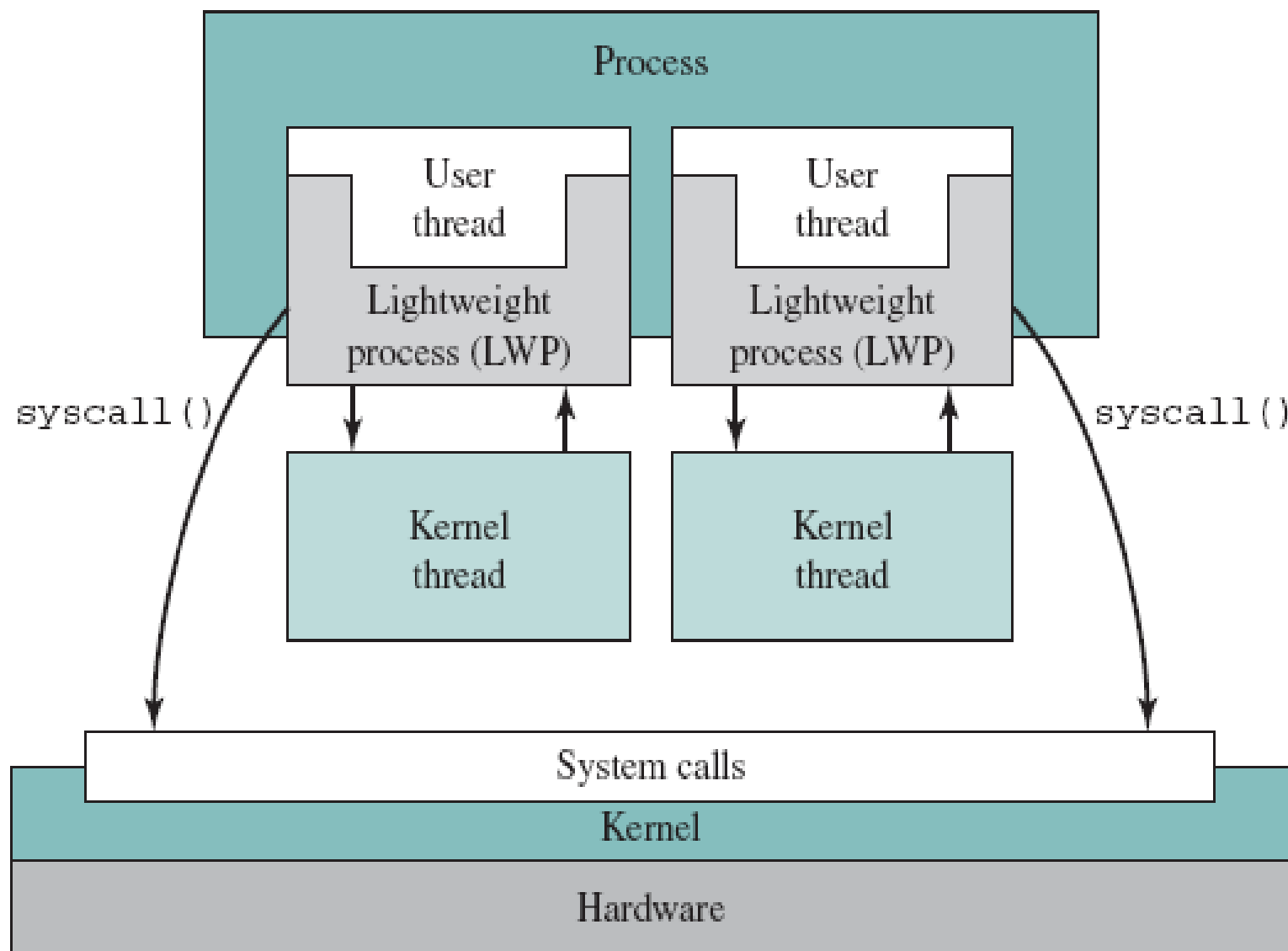
ریسه در Windows

- ویندوز API ویندوز (Win 98, Win NT, Win 2000, Win XP, and Win 7) را پیاده سازی می کند.
- مدل یک به یک را پیاده سازی می کند
- هر ریه حاوی اطلاعات زیر است.
 - شناسه ریه
 - مجموعه ثبات های پردازنده
 - پشته های مجزا برای مد کاربر و مد هسته
 - حافظه اختصاصی
- به مجموعه اطلاعات ثبات ها، پشته و حافظه یک ریه Context آن ریه می گویند.
- ویندوز از سه ساختمان داده برای مدیریت ریه ها استفاده می کند.
 - ETHREAD (executive thread block)
 - ▶ اشاره گر به پردازنده ایجاد کننده این ریه و اشاره گر به KTHREAD
 - KTHREAD (kernel thread block)
 - ▶ اطلاعات برنامه ریزی و همگام سازی، پشته مد هسته و اشاره گر به TEB
 - TEB (thread environment block)
 - ▶ شناسه ریه، پشته مد کاربر، حافظه اختصاصی

ساختمان داده های Windows برای ریشه

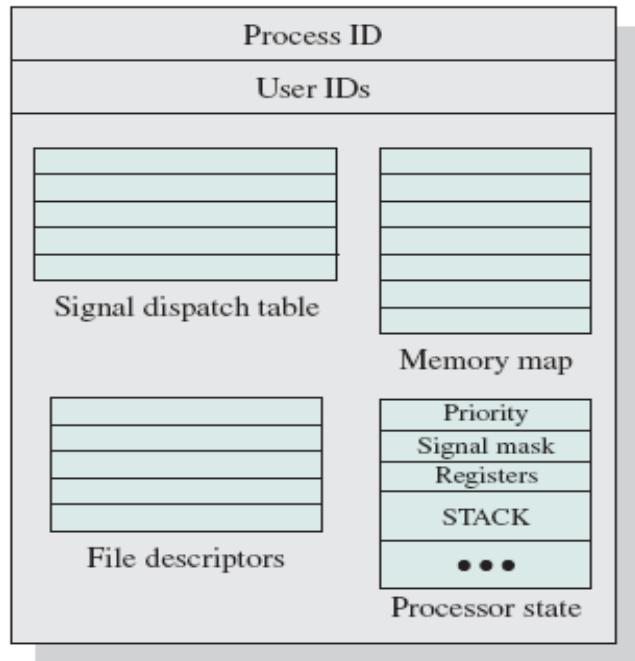

Solaris پردازش و ریشه در

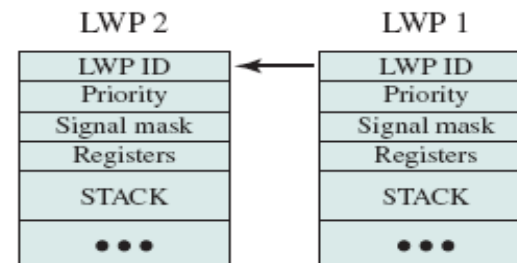
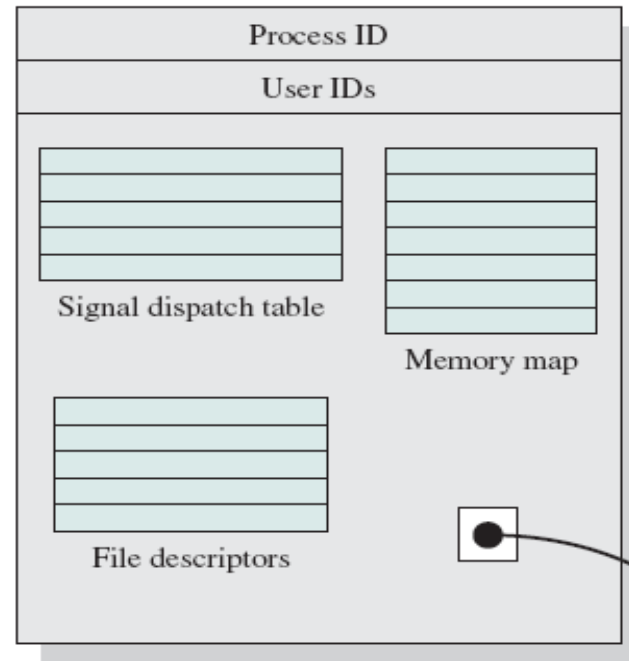

ساختار پرونده در Solaris

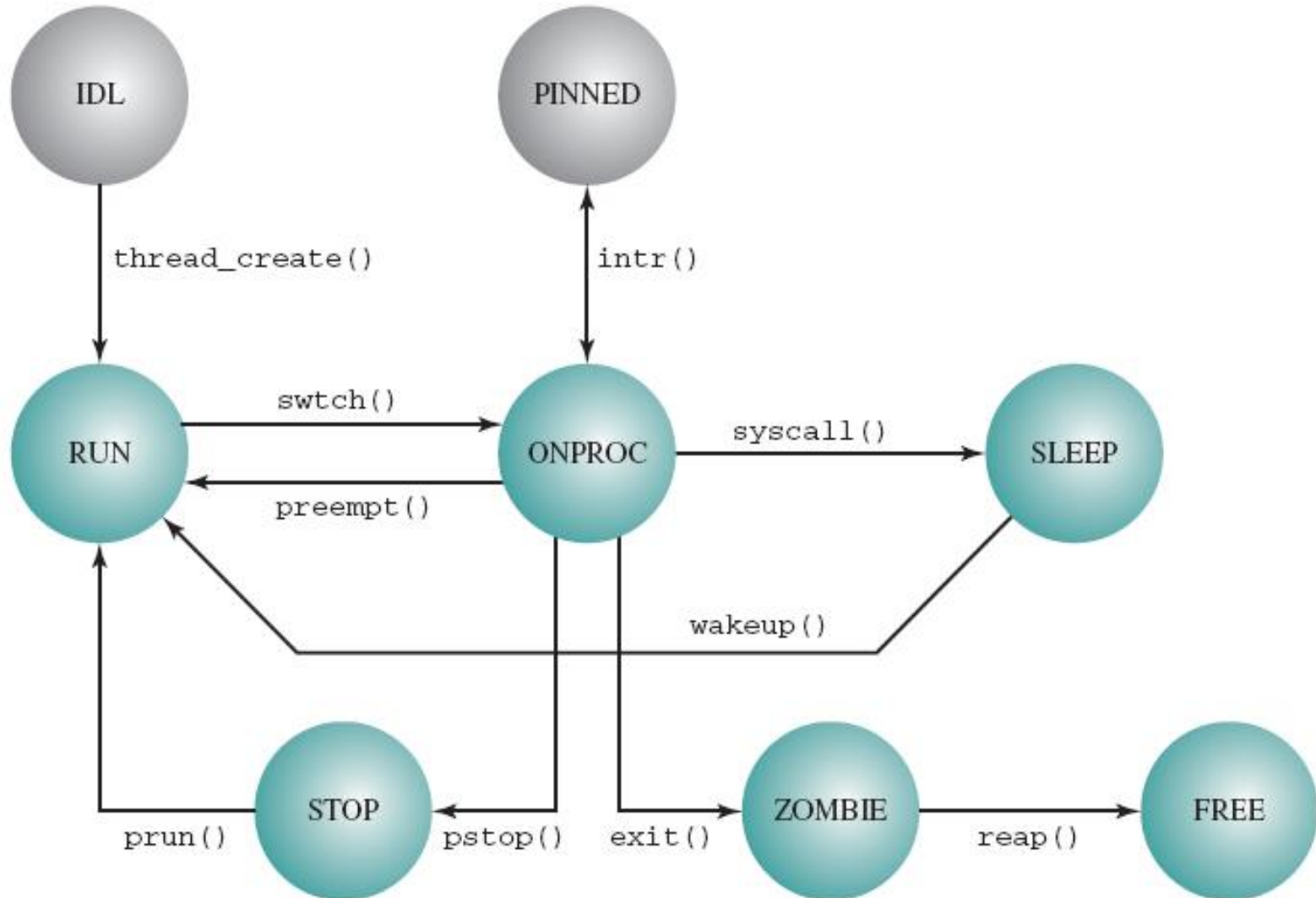
UNIX process structure

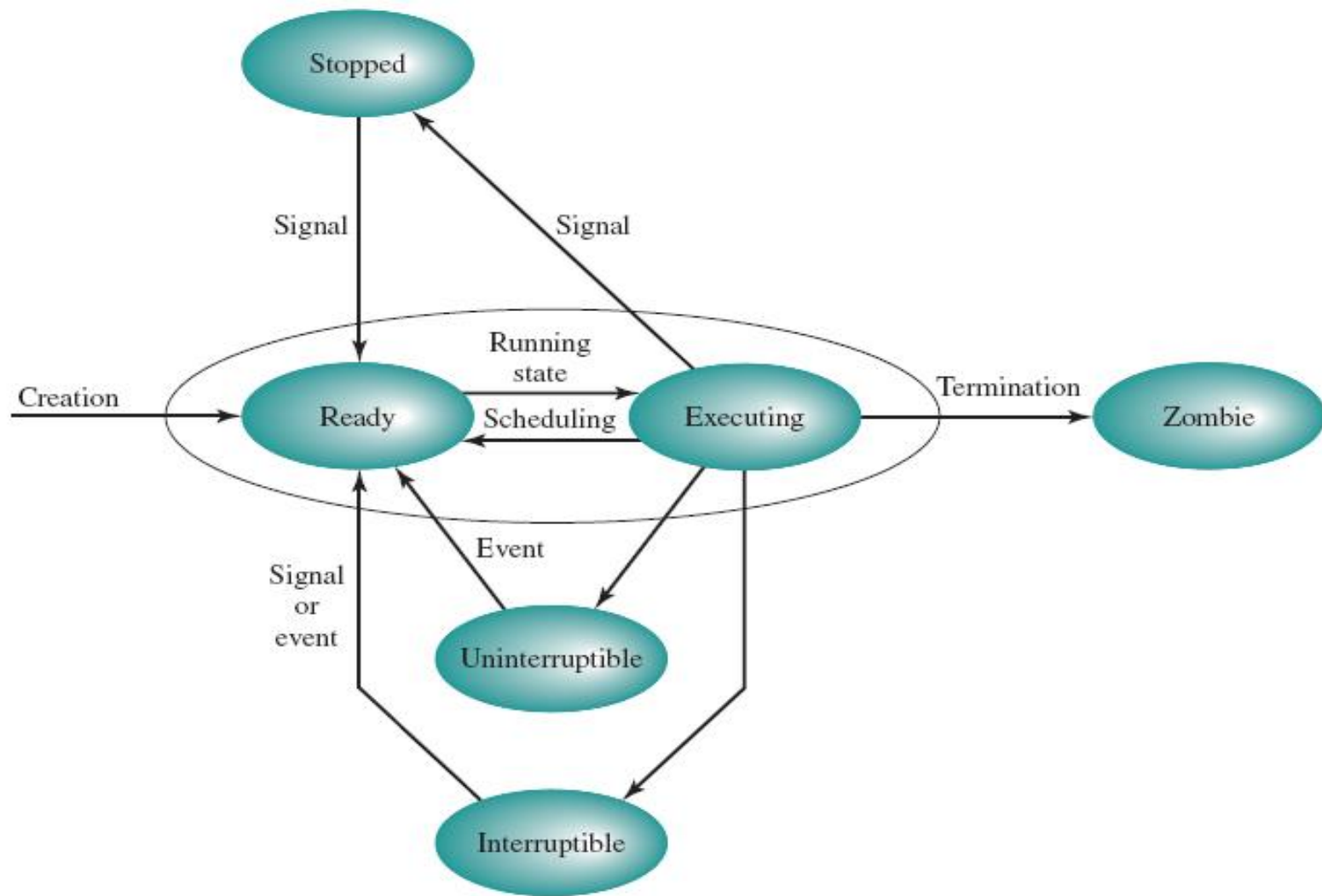
Solaris process structure

نمودار تغییر وضعیت ریسه در Solaris

نمودار تغییر وضعیت پردازش و ریسه در Linux

ریسه در لینوکس

- لینوکس از واژه **task** استفاده می کند
- ایجاد یک نخ با کمک فراخوان سیستمی **clone ()**
- فراخوان سیستمی **clone ()** به فرزند اجازه می دهد که فضای آدرس پدر بصورت اشتراکی استفاده نماید. برای اشتراک گذاری از **flag** های زیر استفاده می شود.

flag	meaning
CLONE_FS	File-system information is shared.
CLONE_VM	The same memory space is shared.
CLONE_SIGHAND	Signal handlers are shared.
CLONE_FILES	The set of open files is shared.